

РЕШЕНИЕ

№ 4301

гр. София, 27.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **2946** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. С. В. от [населено място], срещу Решение от 12.02.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 105 състав, постановено по НАХД № 18734/2012 г., с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 44050/04.09.2012 г. на началника на АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя, за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пред. 2 ЗДвП, е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 300 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на решението, поради нарушаване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че има несъответствие между акта за установяване на административното нарушение и наказателното постановление относно правната квалификация и изложената фактическа обстановка. Приетото от съда не съответства на обективната действителност и не е безспорно доказано. Посочва, че липсват доказателства за извършено от него нарушение. Моли съдът да отмени атакуваното решение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща

представител.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, отдел „Пътна полиция”, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ютеров, взема становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Решение от 12.02.2013 г. на СРС, НО, 105 състав, постановено по НАХД № 18734/2012 г. е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 44050/04.09.2012 г. на началника на АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на А. С. В., за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пред. 2 ЗДвП, е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 300 лева.

От фактическа страна, СРС е приел за установено, че на 20.08.2012 г., около 15:00 часа, А. С. В. е управлявал мотоциклет „Я.” [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица], в посока от [улица]към [улица], когато е спрял за проверка. Било установено, че управлява мотоциклета без валидно свидетелство за управление на МПС, отнето по реда на чл. 171, т. 4 ЗДвП. На лицето бил съставен АУАН № 293873/20.08.2012 г., като въз основа на него е издадено атакуваното наказателно постановление.

Фактичката обстановка съдът приел за установена, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

От правна страна, СРС е приел, че подадената пред него жалба е неоснователна, че е осъществено нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП – от доказателствата по делото е било установено, че жалбоподателят е управлявал МПС без свидетелство за управление.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Съгласно чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Според чл. 177, ал. 1, т. 2 ЗДвП, наказва се с глоба от 100 до 300 лв., който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление или то е отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 ЗДвП. Правилно първоинстанционният съд, въз основа на събраните по делото доказателства (разпит на свидетеля – актосъставител, съставения АУАН – подписан без възражение от нарушителя) е приел, че на 20.08.2012 г., около 15:00 часа, А. С. В. е управлявал мотоциклет „Я.” [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица], по посока от [улица]към [улица]без валидно свидетелство за управление на МПС и е нарушил чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Видно от представените с административната преписка писмени доказателства и най-вече - Писмо от 09.11.2012 г. от отдел „Пътна полиция” – СДВР, свидетелството за управление на МПС (СУМПС) на А. С. В. е било отнето на 10.01.2011 г., поради отменаме на всички контролни точки. Представена по делото е разпечатка за допуснатите множество нарушения по ЗДвП от страна на лицето. Към датата на извършване на процесното нарушение, жалбоподателят не е бил правоспособен водач на МПС и не е притежавал валидно СУМПС. Посоченото обстоятелство не беше отречено като осъществило се, нито в процеса на доказване в производството пред първата инстанция, нито в процеса пред настоящата инстанция. Всъщност доводи и доказателства в тази насока

не се съдържат, а и не са представени в жалбата пред настоящата инстанция.

Не се споделят оплакванията, съдържащи се в касационната жалба за наличието на несъответствие в АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление. Описаната фактическа обстановка, и в АУАН, и в НП, е една и съща, както в АУАН, така и в наказателното постановление е отразено, че лицето е управлявало моторно превозно средство без свидетелство за управление. В процесния случай не е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Както в АУАН, така и в наказателното постановление е изписано словесно извършеното нарушение, като не може, по какъвто и начин да се отрече изводът, че лицето е разбрало в какво се обвинява, а именно в това, че управлява моторно превозно средство без свидетелство за управление.

Правилно, първоинстанционният съд, след преценка на всички доказателства по делото, включително и на разпитания по делото свидетел – актосъставител, е установил фактическата обстановка по делото и е приел, че е извършено нарушението по чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на наказателното постановление. Обосновано и съответно на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, СРС е приел, че словесното описание на нарушението в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление съответстват напълно от фактическа страна и осъществяват фактическия състав на нормата на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Независимо от това, че не е посочена в АУАН и НП коя от всички алинеи на чл. 150а ЗДвП е нарушена, словесното описание на същите съответства на извършеното деяние по първата алинея на посочената разпоредба.

Настоящият съдебен състав счита, че поради многократното нарушаване на ЗДвП от жалбоподателя, наложеното в максимален размер наказание по чл. 177, ал. 1, т. 2, пред. 2 ЗДвП, е справедливо и основателно.

Въз основа на изложеното, съдът приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, Х. КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 12.02.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 105 състав, постановено по НАХД № 18734/2012 г., с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 44050/04.09.2012 г. на началника на АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

